JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXX. ZATURDAG den 5den NOVEMBER 1842. N. 45.

GARRICK.

GARRICK had in een stuk, dat eene moeder met hare dochter bywoonde, de rol van eenen onberispelyken jongeling, tot bewondering van allen, gespeeld. Het meisje, dat in die jaren was, die het meest voor de driften vatbaar zyn, werd nadenkend en veranderde hare gewone levenswyze. De moeder twyfelde niet dat zy op iemand verliefd was, maar hoezeer zy haar ook in tegenwoordigheid van jonge lieden gadesloeg, zoo kon zy evenwel niets bespeuren. Zy vraagde hare dochter, maar deze ontkende hare neiging. Evenwel werd de staat harer gezondheid van dag tot dag bedenkelyker, en de moeder steeds ongeruster. Eene gouvernante, by welke zy dagelyks naar de geheime gedachten harer dochter onderzoek deed, bragt haar onder het oog, dat hare droefgeestigheid begonnen was op dien dag, toen zy het eerst met haar den schouwburg bezocht had, en vraagde: heeft zy daar mogelyk ook een aardig jongeling, een bekoorlyk tooneelspeler gezien?—Nu wist de moeder waar het hare dochter haperde, en zy ging, zonder de gouvernante iets te zeggen, naar Garrick, en stortte voor hem haar geheele hart uit. Hy vraagde haar, is zy na dien tyd weder in den schouwburg geweest? Neen, antwoordde de moeder, zy weigert steeds derwaarts te gaan. Zy moet er evenwel weêr komen, hernam Garrick. Zeg haar, (want in zulk een geval is het wel geoorloofd eene dwaasheid te zeggen) zeg haar, dat Garrick, door eene vyandelyke kabaal bedreigd, al zyne vrienden verzoekt, om morgen in den schouwburg te komen. Buiten twyfel zal zy, uit belangstelling in my, dan wel komen. Voor het overige laat my zorgen. De jonge jufvrouw kon de gedachte eener kabaal, die de talenten van haren in het geheim beminden Garrick bedreigde, niet wederstaan; zy ging naar den schouwburg en zag haren dierbaren Garrick, maar hoe zeer verschilde hy thans van dengenen, die zy de eerste reis gezien had. Garrick speelde de rol van eenen dronkaard. Door den drank bedwelmd in het eerste bedryf, dronken in het tweede, was hy geheel zinneloos en worstelde zich in de goot in het derde bedryf. Er bestond geene kabaal, Garrick werd algemeen toegejuicht; maar de indruk, dien dit tooneel op de jonge jufvrouw maakte, veranderde hare gezindheid, gaf haar binnen korten tyd hare gezondheid weder, en de moeder achtte Garrick, zoo als hy verdiende.

GARRICK *als geest.*

De groote tooneelspeler G a r r i c k wilde na zyne terugkomst uit Frankryk in het jaar 1745 eenen ouden vriend bezoeken, die in de nabyheid van Londen woonde, doch vond de familie aldaar, vooral de schoone dochter, in den diepsten rouw; zyn vriend was gestorven, en deszelfs vermogen, waarop de geheele familie gerekend had, op eene bedriegelyke wyze in andere handen gekomen. De tooneelspeler nam hartelyk deel in den rouw der familie, maar kwam spoedig op eene zonderlinge gedachte. Hy deed naauwkeurig onderzoek naar den gestorvene en vernam dat hy zestig jaar oud en gebrekkelyk geweest was, dat hy altyd knorrig was, eene oude pruik droeg, en ook steeds door den hoest gekweld was. G a r r i c k was een meester in de nabootsing van andere personen; hy liet zich de kleederen des ouden mans geven, trok dezelve aan en riep den ouden bediende, die juist het thee-servies naar de zaal bragt en van de hem zoo wel bekende stem van zynen overledenen heer zoo zeer verschrikte, dat hy doodsbleek werd en alles liet vallen. De familie vermoedde terstond wat er voorviel en snelde naar buiten, om den grooten tooneelspeler te zien; toen zy echter de groote gebrekkelyke gestalte zag, die, op de trapleuning en eenen stok geleund, de trappen af kwam, viel allen de buitengenwone gelykenis zoo zeer op, dat hun gelach dadelyk voor vrees en ontzetting plaats maakte.

G a r r i c k begaf zich nu naar den roover der erfenis, een' verkwistenden neef des overledenen, die op een' grooten voet leefde en goed op weg was, de nalatenschap van den oom er spoedig door te brengen. Het was avond, toen hy op eens op eene zonderlinge wyze op zyne deur hoorde kloppen. Hy verwachtte om dezen tyd niemand en opende niet terstond, tot dat een herhaald kloppen hem daartoe verpligtte. G a r r i c k, of liever de geest des ouden ooms, stond onbewegelyk, op den stok geleund, op den drempel en zag strak voor zich heen. W i l l e m, de neef, was hevig verrast; hy week achteruit en kon geen woord uitbrengen; zyne tanden klapperden en de voeten begonnen hem de dienst te weigeren. G a r r i c k voorzag uit dezen indruk, dien zyne verschyning te weeg bragt, den gelukkigen uitslag zyner onderneming. Na eenige minuten begon hy op eenen langzamen en hollen toon te spreken: "W i l l e m, W i l l e m, wat hebt gy gedaan? Gy hebt de erfgenamen van myn goed beroofd. Gy hebt het gewaagd, aan mynen laatsten wil ongehoorzaam te zyn en myn vermogen dengenen te onttrekken, voor welke ik het bestemd had. Luister opmerkzaam naar de woorden die ik tot u spreken moet en laten zy u tot eene heilzame waarschuwing dienen. Uw geweten zal u zeker zeggen wat gy te doen hebt. Als gy morgen uwe euveldaad niet weder goed hebt gemaakt, zal ik op dit zelfde uur weder verschynen en u tot eene lange reis afhalen." Hy deed deze woorden van verschrikkelyke gebaren vergezeld gaan, ging vervolgens langzaam heen en verdween in het duister.

De bedrieger had gemeend dat zyne laatste ure geslagen had: hy was op zyne knie gevallen, had in deze houding de ontzettende taal aangehoord en rekende zich gelukkig, er met de teruggave van het onregtvaardige goed af te komen Hy stond op, toen het spook zich verwyderd had, sloot de deuren, zocht alle papieren, waaruit de erfenis bestond, byeen, maakte er een pakje van en begaf zich terstond op weg, om ze den regtmatigen erfgenamen ter hand te stellen, G a r r i c k was intusschen in alleryl naar zyne vrienden teruggekeerd, had de kleederen uitgetrokken en plaats genomen in den familie-kring. Hy verhaalde nog van zyn bezoek by den neef, toen een bediende dezen zelven aanmeldde. "Ik geloofde te onregt," zeide hy, "dat het vermogen van den oom my toekwam, en ik heb my hetzelve derhalve toegeëigend. Thans ben ik beter onderrigt, ik breng u terug, wat u toekomt, en verzoek alleen, het verledene te vergeten."—G a r r i c k had zich middelerwyl verwyderd en de kleederen van den ouden oom weder aangetrokken. Toen W i l l e m wilde vertrekken, kwam hy hem te gemoet en zeide: "ik zie, dat myne waarschuwing niet te vergeefs is geweest en dat wy nu de groote reis niet met elkander hebben te maken." De dief stond verbluft; hy bemerkte nu, in welken strik hy zich had laten vangen; maar het was te laat en hy kon niets beters doen, dan zich zoo spoedig mogelyk te verwyderen, om de algemeene bespotting en het algemeene gelach te ontgaan.

Zeker schoorsteenveger te Konstantinopel heeft voor zich zelven en voor zyne makkers kleedingstukken uitgedacht en doen maken, waarin hy zonder gevaar personen en zaken aan het vernielend element des vuurs ontrukken kan. Deze kleeding bestaat uit paardenhaar, en kan in weinige sekonden aangedaan worden. Dompelt men dezelve in water, dan zuigt zy bykans 50 pond van hetzelve in, en biedt een' geruimen tyd wederstand aan den hevigsten gloed der vlammen.

Een organist in *Engeland*, S c a r b o r o u c h genoemd, heeft onlangs eene weddingschap aangegaan, dat hy in vier en twintig uren tyds *een millioen* muzyknoten op het klavier zoude afspelen, en—met glans gewonnen! Een Engelsch Journaal merkt hierop aan, dat deze kunstenaar eene soort van hardlooper met de handen moet zyn, of wel machine-vingeren heeft.

VOORTGANG DER STAATHUISHOUDKUNDE.

Een in Konstantinopel gevestigd Christen-koopman wilde eenige in de hoofdstad gefabriceerde gouden en zyden waren uitvoeren. De tolbeambte meende echter, dat door den uitvoer, de pryzen dier waren in het land zelf ryzen moesten en wilde uit dien hoofde de exportatie niet toelaten.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 4 November 1842.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 12 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

S. Valencia.
Anna Catalina Papest.
Eva Leseur.
J. L. Penha.
Gerarda Bonsjo.
Nencia van Tuyle.

Curaçao den 4 November 1842.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om geen crediet te verleenen op haren naam zonder een door haar onderteekend bewysschrift.

Curaçao den 4 November 1842.
JOHANNA C. HENRIQUEZ.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
NOVEMBER 1842.

N. M. Woensdag den 2 te 11 u. 35 m. 's voormidd.
E. K. Woensdag den 9 te 8 u. 42 m. 's avonds.
V. M. Donderdag den 17 te 10 u. 57 m. 's avonds.
L. K. Vrydag den 25 te 4 u. 27 m. 's morgens.

Regen in de maand October.

De afgeloopene maand October is niet zeer gunstig geweest ten aanzien van den regen; het heeft, wel is waar, sedert den 20 tot den 31 bykans alle dagen geregend, doch slechts in een gedeelte van het eiland. In de Midden divisie en een gedeelte van de West divisie heeft het by buyen nu en dan zeer zwaar geregend; in de Oost divisie is er geen druppel regen gevallen, en in het noordelyke gedeelte der West divisie heeft het zeer weinig geregend niet genoegzaam, dat er mede kon worden geplant.

De regen is weggebleven van den 22 September tot den 20 October, en in deze acht en twintige dagen droogte is het grootste gedeelte van de met de plaatselyke regen buyen van Juny en July geplantte mais uitgestorven. Ook is door de aanhoudende droogte in de Oost divisie in de maand October nog een aantal vee gestorven, en deze sterfte duurt nog voort, daar er nog niet geregend heeft, behalve op den 1 dezer, wanneer er in het noordelyke gedeelte dezer divisie eene ligte bui regen gevallen is, welke, tot overmaat van ramp, het plantzaad onder den grond bedorven heeft.— Welk een schrikbarend vooruitzigt voor de eigenaren van deze plantagien!

Na zich twee jaren uitgeput te hebben met het koopen van mais voor het onderhoud der slaven, en bykans geheel ontbloot van vee, hetwelk in de twee opeenvolgende droogе jaren uitgestorven is, vinden zy zich ver gevorderd in het regen saisoen zonder mais op den grond te hebben. In zoodanig eenen bedroevenden toestand bevinden zich ook een groot gedeelte der plantagien in de West divisie en eenige plantagien in de Midden divisie.

De aanhoudende drukkende warmte en stilte doen echter nog hopen, dat er meer regen zal komen; maar men is reeds ver gevorderd in het regen saisoen, en November is de maand, waarin gewonelyk de rupsen zich ontwikkelen, zoodat de mais, welke in deze maand geplant wordt, groot gevaar loopt van door de rupsen vernield te worden. Het is wel gebeurd, maar ook zeer zelden, dat de regentyd laat is ingevallen (in de tweede helfte van October, ook zelfs in het begin van November), en dat men nog een redelyke goeden oogst gehad heeft; dit kan weer gebeuren, en wy hopen en wenschen, dat dit regen saisoen onder die mag geteld worden, welke laat ingevallen zyn en een goeden oogst opgeleverd hebben.

In de *Venezolano* van den 25 October vinden wy het volgende artikel: Wy vernemen, dat een hollandsch oorlogs vaartuig ook zich zal vereenigen met de expeditie, welke het overschot van den Bevryder moet overbrengen; en het kan zyn eene korvet, gezonden door Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, wanneer het by tyds kan komen, zoo niet, dan zal het een kleiner vaartuig zyn.

De commissie, welke naar Santa Martha moet vertrekken om het overschot van den President Bevryder overtebrengen, bestaat thans uit de Heeren Dr. José Maria Vargas, Generaal J. Maria Carreño en de Heer Ustariz. Deze Heeren moeten te La Guayra zyn van den 1 tot den 15 November, om de noodige schikkingen te maken, en den 17 December is bepaald voor de groote plegtigheid.

In de *Liberal* van den 25 October jl. lezen wy, dat de republiek van de Ecuator, ter erkentenis der groote verdiensten van den President Bevryder BOLIVAR, de stad Riobamba den naam zal geven van BOLIVAR. Deze plaats is nog tegenwoordig van weinig beteekenis, maar door derzelver gunstige ligging kan zy van groot belang worden, waartoe ook de naam van BOLIVAR niet weinig zal bydragen.

De uitvoerende magt van Venezuela heeft tot Gouverneur ad-interim der provintie Coro benoemd den Heer Licenciado Juan Jacinto Rivas, Raad in de tweede kamer van het Hooge Geregtshof van het district van Caracas; en by besluit van den 14 jongstleden is Mr. José Ignacio Zabala, Gouverneur der provintie Coro gesuspendeerd geworden van zynen post en gesteld ter beschikking van het hooge geregtshof van het vyfde judicieel district, ten einde in regten betrokken te worden, om dat hy in een oogenblik van wanorde zyn post, onder voorgeven van ziekte, aan een ander overgegeven had en de regterlyke magt niet die ondersteuning gegeven, welke hy had behooren te doen.

De uitslag der verkiezingen voor het presidentschap in de dertien provintien der republiek van Venezuela is als volgt:—

Voor Generaal Carlos Soublette . . .	194
„ den Heer Santos Michelena . .	38
„ den Heer Diego D. Urbaneja .	16
„ den Heer Martien Tovar	2
Totaal	250

Volgens deze uitkomst der verkiezing voor het presidentschap heeft de Generaal Carlos Soublette meer dan twee derde der stemmen voor zich en blyft dus, volgens de Constitutie van Venezuela, gekozen President der Republiek.

In den loop der week zyn hier Nieuw Yorksche Couranten ontvangen geworden tot den 11 October. *Les Courrier des Etats Unis*, waaruit wy voor dit nummer eenige uittreksels gemaakt hebben, zegt: "de met het stoomschip *Columbia* aangebragte tydingen zyn van den 17 September uit Parys en van den 19 uit Londen; zy zyn zeer onbelangryk."

Het bestuur in Frankryk hield zich bezig met de uitvoering der wet over de spoorwegen en over de *reunion des conseils g enereaux*, (vergaderingen der departementale staten) dus alleen met huishoudelyke zaken, welke geene betrekking hebben met de buitenlandsche staatkunde.

De europesche Correspondent van de *Courrier des Etats Unis*, zegt: "Er hebben geene groote gebeurtenissen plaats, maar kleine in overvloed, doch de kleinen kunnen groote worden. Syriën, hetwelk steeds overgegaan is aan regeringloosheid en eene soort van burger oorlog, houdt de aandacht van onze staatsmannen meer en meer bezig. Frankryk, die natuurlyker wyze geroepen is om de Christen bevolking, die de gebergte streken bewoont, te beschermen, schynt zich voorgenomen te hebben om dezen pligt getrouw te vervullen; het heeft een smaldeel in die zeeën en is gereed om te handelen. De Porte heeft aangenomen, dat de onderteekenaars van het traktaat van den 15 July haar in het bezit zoude stellen van die landstreek; Frankryk wil haar dezelve niet ontnemen, maar wil het zoo ver brengen, dat hetzelve den Groote Heer, die er Souverein van is, kan dwingen om er de order te doen heerschen, de algemeene veiligheid te verzekeren en de beschermende wetten te doen handhaven, en zoo hy het niet doen kan zulks aan anderen over te laten. Engeland heeft verklaard gezamentlyk met Frankryk in dien zin te zullen handelen.— Daardoor zal dan het doel bereikt worden, namelyk de bevrediging van Syriën."

Er waren geene jongere berigten uit Affghanistan. In de *Globe* werden eenige byzonderheden gevonden over de behandeling van de krygsgevangenen door Ukhbar Khan. Lady Sale schryft, dat Ukhbar Khan de gevangene dames met zeer veel onderscheiding behandelt. Hy zegt thans, dat hy begrypen kan, waarom de Europeanen niet meer dan eene vrouw te gelyk trouwen. Het heldhaftige gedrag van Lady Sale heeft hem betere gevoelens van het vrouwen karakter ingeboezemd. In het begin der maand February eerst heeft Lady Sale een pakje met kleedingstukken uit Jellalabad ontvangen. Van 6 January af, den dag van den noodlottigen aftogt uit Caboul, had zy niet van schoon linnen kunnen veranderen. Zy, hare dochter, mevrouw Sturt, die op het punt was om te bevallen, Luitenant Mein, de Heer en Mevrouw Wallace, Mevrouw Trevor en hare zeven kinderen en eene europesche dienstmeid waren opgesloten in eene kamer op het fort Loughman; Lady Macnaghten was in eene andere kamer. Er waren tafels noch stoelen; die dames wisten zich toch van zitbankjes te voorzien. Lady Sale, hare dochter en de Luitenant Mein aten uit dezelfde schotel. Ukhbar Khan bezorgde dagelyks ryst en vleesch aan de krygsgevangenen, er werden dagelyks drie schapen voor hen geslagt. "Ons tydverdryf" zegt Lady Sale, "bestaat in het zien van eene zwaluw, die haar nest in onze kamer maakte. Wy hebben geene andere boeken dan een bybel en een klein gebeden boek, welke wy op den weg naar Caboul hebben kunnen bemagtigen. Luitenant Mein leest dagelyks de gebeden voor.

"Het is niet mogelyk te zeggen, wanneer de krygsgevangenen uit hun gevangenschap zullen verlost worden. Generaal Sale heeft 30,000 ropyen aangeboden als losgeld voor zyne vrouw en dochter, hetgeen van de hand is gewezen geworden. Door gansch Affghanistan worden er geldelyke bydragen verzameld om de krygsgevangenen los te koopen."

Brieven uit Weenen vermelden, dat er in Servien een opstand was uitgebroken, ten welke gevolge Prins Michael genoodzaakt was de wyk in Oostenryk te nemen. De opstand brak uit op den 31 Augustus; de opstandelingen werden door zeker Voutchilch aangevoerd, zy hadden zich van het arsenaal van Kraguïcoutz meester gemaakt. Na een gevecht, hetwelk met afwisselend geluk twee dagen had geduurd, werd Prins Michael door het grootste gedeelte zyner troepen verlaten en genoodzaakt te vlugten.

In eene correspondentie uit Madrid wordt het volgende gevonden:—

"Men spreekt veel, sedert eenigen tyd, van onderhandelingen, welke er bestaan tusschen Spanje en Holland. Men weet, dat de mededeelingen tusschen Spanje en Holland,sedert onlangs,zeer vriendschappelyk zyn geweest, waaruit gevloeid is het uitwisselen van ridder orders en officiele onderscheidings teekens. Het is daarby niet gebleven; de staat der onderhandelingen is thans, naar men verzekert, zoo ver, dat de Baron van Grovenstein, zaakgelastigde van Holland, aan het spaansche gouvernement heeft voorgelegd de grondslagen van een handels traktaat,betreffende hoofdzakelyk den invoer van hollandsch linnen waren in Spanje. Het gouvernement heeft eene commissie benoemd om deze grondslagen te onderzoeken en deswege een verslag in tedienen. De Heeren Saenz, Arguinlegui, gewezen Consul van Bayonne, en Olozaga zyn leden dezer commissie. De reize, welke een dezer commissarissen in Belgie en Holland gaat doen, heeft betrekking tot deze zaak, en daarop zal de Heer Lobé, gewezen Consul der Nederlanden te Havana, van wege Holland eene reis naar Spanje doen.

"Het gouvernement van Spanje, hetwelk gaarne deszelfs marine op een beteren voet wenscht te brengen, dan dezelve thans is, wil van Holland eenige oorlogschepen overnemen. Hetzelve biedt aan in ruil aan Holland uitnemend constructie hout van de Liebona, en pynen van deSoria en de gebergte van St. Sebastian. Het is te wenschen, in het belang van beide staten, dat deze betrekkingen tot stand komen. De rykdommen van Spanje kunnen niet anders ontwikkeld worden dan door de uitbreiding van deszelfs betrekkingen met de vreemde natien."

De Koningin Victoria en Prins Albert zyn op den 17 September te Windsor teruggekeerd van hunne reize door Schotland.

De werklieden van Stockport waren nog niet tot het werk gekeerd en patrouilleerden de stad in groepen. Van de 32 katoenmolens waren er slechts 11 in werking. De speciale commissie ter teregtstelling van de oproerlingen van Lancashire moest den 4 October de teregtzittingen beginnen. De speciale commissie van Staffordshire moest op den 1 October de zittingen beginnen. Meer dan 200 beschuldigden moesten voor haar verschynen. Tegen de oproerlingen van Blackburn waren er dertig vonnissen geveld tot onderscheidene straffen, verschillende van twee maanden tot een jaar gevangenis straf.

Onlangs hebben wy gemeld, dat zeker jagtmeester, met name Reimann, veroordeeld was, wegens het doodschieten van Prins Nicolaas Gagarin, tot de straf van 6000 roede slagen en by overleving om levens lang naar Siberien te worden gebannen; thans lezen wy, dat Reimann onder de slagen bezweken is.

De nederlaag der Russen in Circassien is bevestigd geworden.

ALGERIE. Uit Toulon verneemt men de volgende berigten van eenen nieuwen veldtogt in Algerie:—

"Talryke detachementen zyn achtereenvolgens vertrokken om de regementen uitmakende het leger van Algerie aantevullen, welk leger in eenen volkomen staat van oorlog moet gebragt worden. Uit brieven van het noorden van Afrika verneemt men, dat er groote toebereidselen gemaakt worden in de drie provintien, hetgeen het voornemen van den Luitenant Gouverneur Generaal aanduidt om de bevrediging en de organisatie van dat land te voltooijen.

"Volgens de verspreide geruchten zou de Generaal Bugeaud aan het hoofd van 4 á 5000 man troepen vertrekken naar het oosten en op nieuw de Bibans of de yzeren poorten doortrekken, ten einde vervolgens met de mobile kolonne van Constantine, onder het bevel van Generaal Negrier, te kunnen werken. Deze vereenigde krygsmagt is bestemd om in de provintie Constantine kryg te voeren en de gansche provintie door te loopen. Men wil met alle geweld de stammen in de ommestreken van Bougie en van Gigelly onderwerpen en al de bevolkingen, welke Frankryk onder deszelfs bescherming neemt aan hetzelve cynsbaar maken. Deze groote krygsverrigtingen zouden in de eerste dagen van October een aanvang nemen."

FRANSCHE STOOMPAKKETSCHEPEN. De fransche trans-atlantische Stoompakketschepen zyn thans in aanbouw; zy zyn veertien in getal en elk van 450 paardenkracht; zy hebben de volgende namen en worden op de volgende plaatsen gebouwd:—

Le Darien te Cherbourg.
L'Ulloa te Cherbourg.
Le Canada te Brest.
Le Christophe Colomb te Brest.
Le Magellan te Brest.
Le Caraïbe te Lorient.
Le Casique te Lorient.
L'Eldorado te Lorient.
Le Groënland te Rochefort.
Le Montezuma te Rochefort.
Le Panama te Rochefort.
L'Albatros te Rochefort.
Le Labrador te Toulon.
L'Orénoque te Toulon.

Van deze 14 schepen zyn reeds drie van stapel geloopen: de Ulloa, de Christophe Colombo en de Labrador. Men gelooft, dat deze Stoompakketschepen in den loop van het aanstaande jaar in de vaart zullen komen.

Er worden nog vier andere stoomschepen gebouwd, elk van 220 paarden kracht, wier namen zyn als volgt:—

L' Espadon, op stapel te Indret.
Le Caïman te Indret.
Le Phoque te Bisschewiller.
L' Elan te Bisschewiller.

Te Nieuw York had men uit Nieuw Orleans de volgende tydingen ontvangen onder dagteekening van den 26 September:

"Het stoomschip *Merchant*, over wiens lot men zeer bekommerd was, is alhier op het oogenblik uit Galveston aangekomen.— Deszelfs kapitein verhaalt, dat op den 18 en 19 er een verschrikkelyke orkaan gewoed heeft in de golf. Galveston is overstroomd geworden, en het lage gedeelte der stad stond 4 á 5 voet onder water.— Verscheidene gebouwen zyn omver geworpen, hetzy door het onweder of door de zeebaren; onder deze gebouwen bevinden zich twee kerken.

"Wy vernemen ook, by de aankomst van de *Merchant*, dat de stad St. Antonio, gelegen aan de grenzen, veroverd is geworden door eene kolonne Mexicanen ten getalle van 1300 man troepen, onder het bevel van Generaal Woll. De verschyning van den vyand was zoo onverwacht, zoo spoedig, dat het grootste gedeelte der voornaamste inwoners krygsgevangen zyn gemaakt. De President Houston had bevelen uitgevaardigd aan de schutteryen der naburige plaatsen om dadelyk op St. Antonio aanterukken en dezelve te heroveren, en wanneer de Mexicanen mogten aftrekken om hen dan tot Rio Grande te vervolgen. Texas bevindt zich in een armoedigen toestand ten aanzien van het krygswezen. Ik ben beducht voor hetzelve."

Het stoomschip *Medway*, op den 27 September te Nieuw Orleans van Vera Cruz aangekomen, brengt tydingen mede, welke de met het stoomschip *Merchant* ontvangene berigten zeer verzwaren. Wanneer men geloof hechten mag aan brieven van Vera Cruz, dan heeft Campechie al de vorderingen van Mexico ingewilligd en zich onder het gezag van Mexico gesteld. De geschillen, welke er bestaan hebben tusschen het gouvernement van Washington en Mexico zyn geheel vereffend tot wederzyds genoegen. De Generaal Almonte, de vriend van Generaal Santa Anna, is naar Mexico vertrokken als plenipotentaris der Vereenigde Staten. Het stoomschip *Guadeloupe*, gebouwd in Engeland, stond van Vera Cruz te vertrekken om de haven van Galveston te gaan opnemen, waarna eene expeditie zal vertrekken om Texas ter zee ten zuiden aantevallen, terwyl Generaal Woll hetzelve te land ten noorden zal aanvallen. Deze zeemagt bestaat uit twee stoomschepen, twee brikken, drie oorlog schoeners en de noodige transportschepen om 6000 man overtebrengen.

In het nieuwe tarief der Vereenigde Staten zyn de inkomende regten op eenige producten als volgt gesteld:—

Op Kakao, een cent voor het pond.
„ Indigo, vyf centen voor het pond.
„ Katoen, drie centen voor het pond.
„ Suiker, van twee en een half tot zes centen voor het pond, naar gelang der kwaliteit.
„ Vellen, vyf percent ad valorem.
„ Tabak, twintig percent ad valorem.

Koffy is vry van alle inkomende regten, wanneer het ingevoerd wordt op amerikaansche vaartuigen of vaartuigen van andere natien, welke door traktaten dezelfde voorregten genieten als de amerikaansche vaartuigen, en hieronder behooren de venezolaansche vaartuigen.

Uit eenen staat,opgemaakt op het tolkantoor van Nieuw York, blykt het, dat er van den 1 January tot den 30 September jl. te Nieuw York alleen zyn aangekomen 66,-086 emigranten van beider kunne.

Van den 1 January tot den 31 Maart zyn aangekomen:

Van het mannelyke geslacht . . . . 2,09[illegible]
„ het vrouwelyke geslacht . . . . 91[illegible]

Van den 1 April tot den 30 Juny.

Van het mannelyke geslacht . . . 24,102
„ het vrouwelyke geslacht . . . 15,094

Van den 1 July tot den 30 September.

Van het mannelyke geslacht . . . 13,719
„ het vrouwelyke geslacht . . . 10,166

Te zamen mannelyke geslacht 39,916
vrouwelyke „ 26,170

Totaal . . . 66,086

Zeker heer, die als vroom en onberispelyk van levenswandel bekend stond, overleden zynde, vonden de erven in 'smans grootboek deze posten.

Door Gods goedheid overgehouden uit myne eerste bankroet de somma van *f* 10,000.

Met 'sHemels zegen gewonnen by myn tweede bankroet *f* 16,000.—Die vrome man! zyne assche ruste in vrede en zyne werken volgen hem niet!

De Paus en de Kleermaker.

Keizer Napoleon kende geene andere vriendschap, dan onderwerping. Dit ondervond onder vele andere regenten, ook Pius VII. Onbehoorlyk toegenomene eischen kwamen tot denzelven. Zelfs van persoonlyke beleedigingen des Heiligen Vaders en zyne kardinalen onthield zich de ruwheid des geweldenaars niet, en eindelyk werd de gansche Kerkelyke Staat in Maart 1809 by het Fransche Keizerryk ingelyfd. Nu sprak Pius den banvloek uit tegen allen, die zulk een geweld hadden uitgeoefend, en daarop tegen Napoleon zelven, en eindelyk tegen allen, die zich tegen de bekendmaking van dezen vloek zouden verzetten.

Napoleon, van zyne zegevierende heerscharen omgeven, achtte de verwenschingen van den Paus weinig, doch deed hem echter zyne wraak gevoelen. Geweldig, op eene barbaarsche wyze, liet hy den grysaard uit het quicinaal ontvoeren door Italien, en over de Alpen naar Grenoble slepen. Van hier bragten gend'armen den Heiligen Vader met zyn klein gevolg naar Valence, toen over Aix naar Nissa en Savonna, in welke plaats hy drie jaren doorbragt. Men bood hem eene vorstelyke hofhouding aan; hy sloeg het af. Napoleon's keizerlyk besluit stelde jaarlyks voor hem twee millioenen franken aan inkomen vast; hy nam ze niet aan, omdat hy den gever met de uitvoerders van deszelfs wil in den ban gedaan had. Met heldenmoed droeg de ongelukkige Vorst zyn drukkend lot en met vrome onderwerping getroostte hy zich alle lyden en iedere ontbeering. Maar ziet het paaschfeest naderde van 1810. Eene deelneming aan dit feest vorderde het vroom gemoed des beproefden grysaards, zoo wel als het geluk van het treurende volk. Gaarne wilde Pius daaraan gehoor geven, maar zyn feestgewaad, versleten en verscheurd, was ongeschikt voor zyne waardigheid en gewigt van zulk een feest. Hy liet daarom een kleermaker komen, om dit kwaad te verhelpen, en allen aanstoot van hetzelve te verwyderen.— Deze kwam, hoorde de begeerte van den eerwaardigen grysaard met eerbied, om toch te doen, wat mogelyk ware.

Toen de kleermaker te huis kwam, het hart vol aandoening over den aanblik van den diep vernederden vromen grysaard en zyne drukkende behoefte, brak hy daarover in weeklagen uit tegen zyne vrienden. Met weemoed toonde hy hun het onaanzienlyke gewaad des heiligen vaders. Zy deelden met hem in de smart, beklaagden het harde noodlot des eerwaardigen gevangene, en van mond tot mond ging dit treurig berigt van zynen ongelukkigen toestand voort. Spoedig wist al het volk, en men trok als pelgrim naar het huis des vromen kleermakers, gelyk de menigte naar Loretto. Ieder wilde het heilige gewaad zien, gelyk daar de lieve vrouw met het kindeke. Die kwam wilde ook een stukje van het gewaad des heiligen vaders hebben en bragt te gelyk een rykelyk offer tot aanschaffing van een nieuw feestgewaad.

Het duurde niet lang of het kleed van den Paus was gansch versneden, en geen stukje daar meer van overig. Daarentegen lag de geheele tafel des kleermakers vol met goud en zilver. Fluks maakte deze een nieuw gewaad, verzamelde de vrywillige gaven der geloovigen, en bragt het een en ander—eene beurs met goud—aan den heiligen vader.

„Wat is dat, myn zoon?" vroeg Pius verwonderd en getroffen.

„Dit zend u de liefde der geloovigen met hartelyke deelneming!" antwoordde de gevraagde, en verhaalde, wat er in zyn huis was voorgevallen. Toen nam de vrome grysaard het kleed aan met dankbare ontroering, maar de beurs met goud gaf hy hem terug, en sprak met een opgehelderd gelaat aldus: „myn zoon! de Almagtige, waakt over zyne vervolgde trouwe vereerders, en bedient zich van de vroomheid des eenen, om het lyden des anderen te verligten. Hy stort over hen allen zynen zegen uit. Het kleed, hetwelk gy my brengt, zal veelligt wel zoo lang duren, als myn verblyf in deze wereld vol beproevingen; maar de eerste behoefte van myn hart, zoo wel als van mynen stand is, den onderdrukten te hulp te komen. Ik ben slechts een arm gevangene; gy zyt vry, en de voorzienigheid heeft, terwyl zy my deze som door uwe bemoeijing deed toekomen, my de getrouwe hand willen aanwyzen, welke zy waardig acht, hare weldaden uit te deelen. Ga henen, en verligt het lyden der door armoede meest verdrukte inwoners van Savone."

Sedert dezen tyd ontving de goede kleermaker in naam des heiligen vader menige gave, en deelde in deszelfs naam uit, hetgeen de traanen stilde en de zorgen verligte. Zoo werd het verblyf des regtvaardigen in Savone eene bron van barmhartigheid.

Het nut van een houten been.

„Gedurende ons verblyf in Konstantinopel," zegt de heer Carne, „had een onzer landlieden, die in dienst van onze marine een been had, een zeldzaam avontuur. Tegen het verbod reed hy op de groote Bazar heen en weder; de Bostandschi-pacha, hierover ten hoogste vertoornd, trok zyne sabel, en hieuw hem met alle magt in het houten been. Daar de pacha geen bloed zag vloeijen, gaf hy nog eenen houw en nog eenen; maar dewyl hy nog altyd geen bloed ontwaarde, en onze landsman met de grootste onverschilligheid het houthakken toezag, beving den muzelman vrees en ontzetting, en hy verwyderde zich spoedig zonder een enkel woord te spreken."

Men verwondert zich wel eens over de herhaalde huwelyks aanzoeken door advertentien, welke men tegenwoordig in onze dagbladen aantreft. Even als in zoo vele andere dingen overvleugelen ons echter de Amerikanen ook hierin verre, niet éene enkele vrouw, maar duizenden te gelyk worden voor geheele staten en steden door de dagbladen aangevraagd. Een gedeelte van westelyk Noord Amerika, met de hoofdstad Chicago, heeft meer dan 11,000 inwoners. Hieronder bevinden zich 2500 ongehuwde mannen tusschen 30 en 40 jaren en slechts 1200 huwbare meisjes, met uitzondering dergenen, welke *byna dertig* zyn. Op 1200 mannen tusschen 30 en 40 jaar komen slechts 600 vrouwen van denzelfden leeftyd. Daar nu op deze wyze meer dan de helft der mannen tot het celibaat gedoemd zouden zyn, zoo vraagt de *Chicago American* eenige duizend meisjes, welke zich aan het dagblad kunnen aanmelden, om terstond met een man verzorgd te worden.

De praatzieke dame.

Eene uiterst praatzieke dame, die haren arts om raad vroeg, overstelpte hem met zulk een' geweldigen stroom van woorden, dat hy zelf niet aan het woord kon komen. De in het naauw gebragte doctor wist geen ander middel te bedenken, om zich gehoor te verschaffen dan te zeggen: „Mevrouw, laat my uwe tong zien." De dame gehoorzaamde, en terstond ging de doctor voort: „Nu, Mevrouw, trek de tong niet terug voordat ik heb uitgesproken."

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 October 1842.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-int. dezer kolonie, in dagteekening van heden No. 394, is aan den Heer Thomas Grant de vergunning verleend om eene particuliere school te houden, waarop aan een getal van niet meer dan vyf en twintig kinderen van beiderlei kunne, zal mogen onderwys gegeven worden in de Engelsche taal, het rekenen, de geschiedenis, de aardrykskunde, tydrekenkunde en fabelleer.

Namens den HoogEd. Gestr.
Heer Gezaghebber ad int. voormeld,
De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 October 1842.

ALZOO de persoon van MADRONET DE ROCHEMONT, alhier woonachtig, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie geadresseerd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin ENGLENTINA, oud 19 jaren, dochter van MARIA GIRIGORIE, zoo is het, dat de HoogEd.Gestrenge Heer Gezaghebber ad-interim goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 28 October 1842.

VAN wege den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zyn verleend geworden

aan den slaaf Johannes Paulus, toebehoord hebbende aan de fidei commissaire erfgenamen van Andries Delannoy en echtgenoote Antonetta Arietta Ribbius,
„ de slavin Florencia en haren zoon Willem Albert, aangekomen hebbende Cornelis Boye,
„ „ „ Sofia, toebehoord hebbende aan Dewed. Cole Maxwell,
„ „ „ Susana Martina, aangekomen hebbende Johannes Simon Welhous,
„ „ „ Lourentia Rosalia, toebehoord hebbende aan het Bestuur dezer kolonie, en
„ „ „ Clementina en hare kinderen Isaac, Jean, Henry, Carolina, Genereux, Maria Louisa, Bijoux, Nanette en Petrus Claries (a) Piery, aangekomen hebbende Manuel Penso,

en dat de genoemde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Johannes Paulus Rib.
Florencia Stroo.
Willem Albert Stroo.
Sophia Maks.
Susanna Martina Steen.
Lourentia Rosalia Georgius.
Clementina Pensu.
Isaac Pensu.
Jean Pensu.
Henry Pensu.
Carolina Pensu.
Genereux Pensu.
Maria Louisa Pensu.
Bijoux Pensu.
Nanetta Pensu en
Petrus Pensu.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.